



62.Årg.

1969

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

afholdes i Regensianersamfundet

Torsdag den 4. december kl. 18³⁰ på Regensen.

Dagsorden:

1. Formanden aflægger beretning.
2. Kassereren fremlægger revideret regnskab.
3. Revisorerne afgiver betænkning.
4. Kassereren fremlægger revideret regnskab for Regensianersamfundets legat.
5. Revisorerne afgiver betænkning.
6. Valg af formand.
7. Valg af kasserer.
8. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer.
9. Valg af 2 revisorer.
10. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen middag, der begynder ca. kl. 19¹⁵.

M E N U

Et stykke med fersk røget laks.

Friskstegt andesteg m/ svesker og rødkål.

Dessert.

Div. vine og kaffe.

Pris pro persona kr. 40,-

Tilmeldelse sker- inden 1. dec.- til lrs. Niels Nør-
ring, Kronprinsensgade 9, K. Telefon 12 14 12 .



Regensens nye provst, prof. Jannik Bjerrum, har nu i to år fungeret i sit embede på 5. gang. Provsten har allerede ved flere lejligheder mødt medlemmerne af Regensianersamfundet, hvorfor det på nuværende tidspunkt vil være lidt malplaceret at skrive en længere introduktion her i bladet. Lige fra begyndelsen har provstefamilien forstået at vinde regensianerne for sig; selvom tiderne er andre, og regensprovstens rolle ikke mere kan blive af så stor betydning for den enkelte regensianer som det tidligere var muligt, er der almindelig enighed om, at provstevalget næppe kunne være faldet mere heldigt ud.

Ovenstående billede viser regensprovsten under komunitetsjubilæet, i det øjeblik han fremviser billedhuggeren Gert Nielsens model til den andetsteds omtalte skulptur. På provstens højre side ser fru Waage-Jensen og rektor Mogens Fog smilende til.

KOMMUNITETSJUBILÆT

I fire hundrede år har Kommunitetet været uundværligt for det akademiske liv i København. Talløse er de studenter, de kandidater og de videnskabelige institutioner, der kan og har kunnet takke Kommunitetet for rundhåndet understøttelse. Derfor har Kommunitetet også gentagne gange været genstand for hyldest; ikke mindst i 300- og 350-årene for dets oprettelse. Firehundredeåret skulle heller ikke gå upåagtet hen; tværtimod, Krohns løfte i jubilæumsavisen "Frater mi communitatis" fra 1869 skulle indfries, når han sang henvendt til Frederik d. 2. "Sov nu hundred Aar i Løn! Da skal atter Tak dig bringe Vore Sønnesønners Søn!"

Allerede i efteråret 1968 begyndte forberedelserne til firehundredeårsfesten. Regensens provst og viceprovst gjorde sig bekendt med de tidligere jubilæumsfester forløb og indledte forhandlinger med Stipendieudvalget, der viste sin interesse ved at bevilge et beløb på 10.000 kr. til at dække udgifterne i forbindelse med festlighederne, hvis højdepunkt og officielle del skulle være en middag i Universitetets Festsal. På provst J. Bjerrums opfordring bidrog desuden Regensianersamfundet klækkeligt og kontant til afholdelsen af udgifterne til festen.

Først blev der talt om en fest, hvis deltagere skulle være dels nuværende og tidligere kommunitetsalumner, dels officielle repræsentanter fra Universitet og stat. Siden skulle det vise sig, at festen fik præg af en regensfest med visse indbudte gæster. Tilrettelæggelsen af festen blev i alt væsentligt overladt til regensklokkeren Niels Rasmussen og Regensens provster.

Jubilæumsmiddagen var henlagt til den 1. maj kl. 6. I Universitetets Festsal var der dækket festligt på på lange borde, ved hvilke de officielle gæster sad med ryggen til talerstolen og de øvrige, hovedsagelig regensianere og disses damer sad ved tværgående borde.

I sin egenskab af mag. bib. bød regensklokkeren velkommen og introducerede talere og sange. Sangene var ikke de traditionelle regens- eller kommunitets-sange, mens dels ældre forårs- eller komputations-sange, dels til lejligheden af stud.mag. Chr. Kock skrevne viser. Disse sange stod i et omdelt hefte, der desuden især indeholdt en "Festafhandling i anledning af Kommunitetets 400-årsdag", en overdådig litteraturhistorisk parodi med titlen "Regensen i verdenslitteraturen, belyst ved eksempler. En komparativ studie", skrevet af Chr. Kock, og sikkert læst af mange allerede under den lange middag. Middagen, der blev serveret af Universitetets Spisestuers køkken, var efter omstændighederne god. Talerne var mange. Regensprovsten, prof. J. Bjerrum talte om Kommunitetets fortid og nutid. Universitetets rektor, prof. M. Fog, der som student havde haft "det lille kommunitet", talte om Kommunitetets betydning, også for de alumner, der ikke boede på Regensen. Stipendieudvalgets formand, prof. H. Tornehave talte vittigt om Kommunitetet og studenter før og nu. Den tidligere regensprovst, prof. Søren Holm tog tråden op og knyttede ligeledes, men på en ny måde, fortid og nutid sammen. Regensens viceprovst, H.C. Krag-Hansen mindede om den store betydning kommunitets- og regensalumnernes indbyrdes liv har haft og har. Dommer Hye Knudsen talte som repræsentant for Regensianersamfundet. Han fremhævede den betydning, Kommunitet og Regens havde haft for ham personligt, ligesom han i korte rids redegjorde for Regensianersamfundets virksomhed. Derpå gav regensklokkeren sig selv ordet og talte såvel indtrængende som bredt om det savn og den urimelighed det var, at kvindelige studenter ikke kunne udnævnes til regensalumner.

Kurator E. A. Koch forklarede kort, hvorfor dette ikke kunne lade sig gøre, idet han motiverede et leve for de tilstedeværende damer. Til alles overraskelse holdt stud.mag. Niels W. Bruun herpå en latinsk tale, der under almindeligt bifald sluttede med ordenen: ". . . illud phantasma, quod vulgo Communitas vocatur, appartissimo funere efferramus." Sidenhen besteg stud.mag. Torben Brandt talerstolen og holdt en elegang rimet tale til damerne. Under desserten gav J.F. Lambæk de tilstedeværende kommunitetsalumner ikke alene gode råd, men også noget at tænke over. —

Festen var præget af de "sjoflinger" og sange, som regensianerne sang til hinanden. Dette gav middagen et vist regensielt tilsnit, men forvirrede de officielle gæster.

Efter middagen gik størsteparten af festdeltagerne til Regensen, hvis gård var illumineret med kulørte lamper, som portnermedhjælper V. Rasmussen havde hængt op i løbet af de foregående dage.

Resten af aftenen og natten var der bal på Regensen. Her var humøret højt og stemningen god.

Det indtryk, jubilæumsfesten efterlader, er flimrende. Det er dog sikkert, at dette jubilæum ikke vil blive husket så længe som de foregående. Dertil havde festlighederne et for tilfældigt præg, og dertil var forbindelsen bagud i form af gamle kommunitetsalumner for svag. Måske havde H.N. Clausen ret, da han i sine erindringer i anledning af Kommunitetets 300-års jubilæum skrev: "at det vel var værd og i sin Orden at holde Jubilæum for offentlige Anstalter, som i flerehundredaarig Alder befandt sig i blomstrende, usvækket veldædig Tilstand, men at det ingen ret Ret havde, hvor det, der jubileredes over, vilde inden stakket Tid synke til Jorden og under Jorden, og snart være ovgivet til Forglemmelse".

Peter Balslev Clausen



Er kvinderne på vej ind på Regensen?

KVINDESAGEN

At der nogen sinde skulle flytte kvinder ind på Regensen som ligestillede med regensianerne, er en tanke hvis groteske umulighed har forhindret den i at blive tænkt! Ikke desto mindre får en nuværende regensianer, Jørgen Fjord Kirkegaard, den idé at fremføre tanken som opinionsundersøgelse; en underskriftliste på læsesalen fremviser i løbet af fjorten dage signaturer fra 73 regensianere, der alle ønsker at Regensen skal åbnes for kvindelige studerende. Sagen blev sendt til stipendieudvalget den 29.4.69, og allerede den 13. maj forelå prof. Tornehaves svar.

Brevet aftrykkes her i sin helhed sammen med det efterfølgende svarbrev:

13. maj 1969

Jeg har modtaget Deres henvendelse angående optagelse af kvindelige studerende på Regensen bilagt med underskrifter af 70 regensianere, 2 tidligere regensianere, samt 1 ulæselig underskrift.

Jeg vil i første omgang forsøge at finde ud af, hvem der har myndighed til at træffe afgørelse i sagen. Det er klart, at sagen må behandles af en højere instans end stipendieudvalget, i hvert fald konsistorium, men det er muligvis nødvendigt at ændre en kgl. anordning.

I anordning af 25. juni 1875 fastsattes, at kvindelige studerende var udelukket fra de før denne anordning stiftede beneficier og understøttelse. I anordning nr. 187 af 19. marts 1920 ophævedes denne udelukkelse undtagen for så vidt angår Regensen, Elers, Borchs, Valkendorfs og Hassagers Kollegier og de med disse forbundne pengeunderstøttelser.

Det vil antagelig være muligt, at få denne undtagelse ophævet eller at få bemyndigelse til at dispensere fra den for Regensens vedkommende.

Jeg tror ikke, Regensens traditioner vil lide ubodelig skade, hvis kvindelige studerende får adgang til Regensen. Disse traditioner har vel netop kunnet bevares, fordi de har kunnet tilpasses de vekslende tider, og de kvindelige regensianere vil sikkert også kunne indpasses i traditionerne.

Jeg er imidlertid bange for, at forslaget i den foreliggende form ikke helt vil vinde stipendieudvalgets bifald, idet dette meget jordbundne udvalg nok vil være mere interesseret i visse rent praktiske problemer. Jeg ville derfor sætte pris på at høre regensianernes mening om nedennævnte praktiske problemer, inden jeg forelægger forslaget for udvalget:

1. Bør Regensen deles i rent mandlige og rent kvindelige afdelinger eller bør hele Regensen være blandet. Er det ikke (af hensyn til lige mulighed for advancement til bedre værelser) bedst at oprette en lille afdeling for hvert køn, og lade det meste af Regensen blive en blandet afdeling? Det må under alle omstændigheder være bedst at undgå en "kønsvotering".

2. Der bliver visse overgangsproblemer. Bør kvindelige studerende favoriseres ved de første udnævnelser, så balance hurtigere opnås?

3. Bør reglerne om ægteskab ændres?

Endvidere bør det endelige forslag indeholde en klar udtalelse om, at Regensen efter den sidste restaurering virkelig er velegnet som blandet kollegium. Dette problem vil ganske sikkert blive bragt på bane af mine kolleger i udvalget.

sign. H. Tornehave

C.D.R., d. 22.5.1969

Kære Professor Tornehave.

Tak for Deres meget venlige brev af 13. ds., som siden har ligget fremme på avissalen. Deres positive holdning har glædet regensianerne meget.

De praktiske problemer, De ønsker orientering om, har været behandlet på et møde, hvor der opnåedes enighed om følgende:

- 1: Efter den sidste restaurering må Regensen absolut anses for velegnet til blandet kollegium. Det eneste problem synes at være, at der bør males henholdsvis et 'D' og et 'H' på dørene til de to baderum under kasernen (d.v.s. den treetagers fløj, der opførtes 1908). Hele Regensen kan blandes, der er ingen grund til særlige afdelinger for de to køn.
- 2: Principielt må det anses for betænkeligt at indføre "kønkvotering". Men af hensyn til trivselen og milieuets balance vil det være ønskeligt, at intet af kønnene repræsenteres med mindre end ca. 30%.
- 3: I første omgang burde 5 à 6 kvindelige studerende flytte ind på een gang - f.ex. bliver der antagelig 10-15 regenspladser ledige til marts 1970, man kunne da fordele ca. 50% af dem blandt kvindelige studerende. Derefter bør man tidele mindst ca. 30% af de ledige pladser til kvindelige studerende, indtil de udgør omkring 30% af samtlige regensianere.
- 4: Reglerne om ægteskab kan under de nuværende omstændigheder ikke anses for modne til ændring, da værelserne er uegnede til beboelse for ægtepar. Det kan under ingen omstændigheder forsvares at lade børn bo på Regensen.

Såfremt De skulle ønske yderligere oplysninger, vil regensianerne med glæde drøfte sagen med dem.

Jeg beklager, at jeg glemte at aflevere et kopi af mit sidste brev til regensprovsten - det var en "tanketorsk".

Regensianerne håber, at De fortsat vil vise vor "kvindesag" velvilje.

sign. Jørgen Fjord Kirkegaard

Efter den seneste udvikling på et møde i stipendieudvalget, er sagens gennemførelse kun en formalitet, og vi må derfor regne med at se de første kvindelige indflyttere allerede til næste år!

Kommentarer til driftsregnskab og status for Kommunitet

Det falder i øjnene, at driftsunderskudet er på knap 211.000 kr. Dette er dog et fald i forhold til sidste år på ca. 20.000 kr. Sidst man konstaterede et overskud, var i 1963-64, dette overskud var på ca. 22.000 kr. Fra 1963/64 til 1968/69 er rengøringsomkostningerne alene steget med ca. 130%!! fra 112.000 kr. til 257.000 kr.

Ved en gennemgang af de enkelte poster ses, at den besparelse, som har været den væsentligste årsag til underskudsnedgangen, er sket på "driftsudgifter for ejendomme og lokaler", idet denne post er faldet fra ca. 136.000 kr. til ca. 82.000 kr. Posten "rengøring" viser en stigning på ca. 3-4%, hvilket ikke kan anses for urimeligt. De øvrige posters absolutte bevægelser har ikke stor betydning.

Det store underskud må imidlertid give anledning til bekymring, idet det bringer de goder, som regensianerne nyder af kommunitetet, i fare. For at borteliminere en langsom opæden af kapitalen, må der ske drastiske ændringer i driften af kommunitetet.

Ser vi først på mulighederne for at formindske omkostningerne, er der én post, "rengøring", som falder i øjnene. Den udgør ca. 1/3 af de samlede omkostninger, og en besparelse her vil være af stor betydning. Dette har man allerede indset ved at etablere en ny og billigere rengøringsordning på Regensen. Ordningen træder i kraft pr. 15. okt. d.å. Det må derfor stærkt anbefales, at man venter én eller måske flere regnskabsperioder endnu, før man "piller" ved kommunitetslegatet. Blandt de øvrige udgiftsposter er det svært at opnå besparelser, som vil få afgørende indflydelse på driftsresultatet.

På indtægtssiden kunne man øge fortjenesten betydeligt, hvis man forvaltede kommunitetet ud fra mere forretningsmæssige principper, altså principper til fordel for regensianerne og ikke som nu til fordel for staten (Universitetet) og bl.a. en række andre kollegier. Indtægten "renter og kursavancer" udgør ikke engang 5% af det bogførte beløb for obligationsbeholdningen. En så lav forrentning er jo iøjnefaldende i en periode, hvor den effektive rente for visse obligationer er over 11%! Det er vist ikke nødvendigt at tilføje, hvad en sådan forrentning ville betyde for kommunitetets driftsregnskab for så vidt angår indtægterne. Også posten "lejeindtægter" kunne man forsøge at øge. Fra uformel side har det været antydnet, at lejeindtægterne ville blive søgt forhøjet med ca. 75.000 kr., hvorfor ikke gøre alvor af det?

Betragter vi nærmere en række stati for kommunitetet, strækkende sig fra 1945 og til 1969 ser vi to ting: dels at kapitalens størrelse ikke har vist de store udsving, dels at der så godt som ikke er sket forskydninger mellem de enkelte poster. To poster er særlig interessante, nemlig posten faste ejendomme og panteobligationer.

Vedr. ejendommene så har disse kun værdi på papiret, nemlig i kraft af deres beliggenhed. Af driftsregnskabet fremgår, at lejeindtægterne ikke engang kan dække omkostningerne ved driften af ejendommene, incl. skatter og afgifter. Her burde man, som ovenfor nævnt, sætte ind.

Panteobligationerne dækker over udlån til diverse kollegier og institutioner på, set fra disses side, særdeles lempelige vilkår. Ud fra en driftsøkonomisk betragtning er det horrible ting, der åbenbares for én ved gennemgangen.

Kommunitetets driftsregnskab 1968/69

	<u>Udgifter</u>	<u>Indtægter</u>
Renter og kursavancer		411.560,21
Tilsk. fra UN til forrentning af lån m.v.		40.000,00
Lejeindtægter		124.250,00
Fradrag til pensionering		3.224,99
Øvr. indtægter		10,00
99 kommunitetsalumner	172.350,00	
Kur og pleje	16.603,15	
Regensens læseindretning samt til regensianeres delt. i sport	3.475,34	
Andre understøttelser, kandidatstipendier, tilskud til Filadelfia m.v.	7.500,00	
Løn og honorarer til tjenestemænd	40.449,07	
Lønninger og honorarer til ikke-tjenestemænd	23.553,08	
Rengøring	256.774,34	
Driftsudgifter for ejendomme og lokaler . .	81.720,34	
Ordinær vedligeholdelse	59.487,17	
Overordentlige bygningsudgifter	48.997,07	
Skatter og afgifter	72.509,72	
Inventar	854,09	
Andre udgifter	5.444,76	
Årets underskud		210.672,93
	789.718,13	789.718,13
	=====	=====

Kommunitetets status ultimo 1968/69

	<u>Aktiver</u>	<u>Passiver</u>
Faste ejendomme	5.261.100,00	
Kasseobligationer	6.963.800,00	
Panteobligationer	1.905.542,91	
Rentefrit lån, Kvinderegensen	100.000,00	
Rentefrit lån, Danske Studiefond	631.144,59	
Kapitalmellemlægning		135.232,09
Kapitalkonto		14.726.355,41
	14.861.587,50	14.861.587,50
	=====	=====

Som eksempler kan nævnes et lån til Studenterforeningen, afdragsfrit, pålydende 300.000 kr., rente 3%. Rentefrit lån til Dansk Studiefond på 631.000 kr., forrentes med 40.000 kr. årligt over Københavns universitets budget, hvilket svarer til en forrentning på godt 6%. Øvrige betingelser for lånet er, at der tilbagebetales 130.000 kr., når fondens økonomiske forhold tillader tilbagebetaling uden at svække dens virksomhed!! Som et sidste eksempel kan nævnes et 5% lån til Kollegiegården på 471.000 kr., lånet er afdragsfrit. Ovenstående eksempler giver en antydning af, hvorledes Kommunitetets penge er anbragt. Det kan herefter ikke komme bag på nogen, at underskudet har den enorme størrelse, som regnskabet viser.

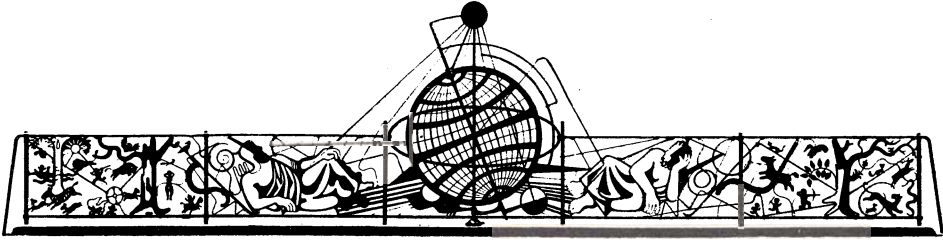
Fra regensianernes side er der i det forløbne år, som nævnt, udfoldet stor aktivitet for at stable en ny og billigere rengøringsordning på benene. Forehavendet er lykkedes, således at posten "rengøring" for fremtiden vil figurere i driftsregnskabet med et stærkt reduceret beløb. Med baggrund i dette er det vel ikke noget urimeligt forlangende, at forvaltningen af kommunitetet i fremtiden blev ændret, så underskudet blev forvandlet til et overskud. Mulighederne skulle være tilstede.

Jørgen Dalhoff
stud. polit.
(ex-overbrugsmand)



Fra slåbrokaftenen den 18.marts 1969 ses her Axel Strøbye som løjtnant v. Buddinge. I Baggrunden skimtes en smilende Frits Helmuth.

FRA REGENSEN.



FORFATNINGSSAGER

Ofte kan et lille anliggende afstedkomme en kædereaktion, hvis rækkevidde ingen fra starten har gjort sig nogen forestilling om. Noget sådant var tilfældet, da man ved undertegnede valg til Regensens klokke i september 1968 for 117. gang i Regensens historie stod over for den situation, at én og samme forening var repræsenteret i to rivaliserende koalitioner af to indbyrdes antagonistiske medlemmer, som begge var lige stærkt sindet til at spise den rituelle koalitionsmiddag og det på klokkerkassens regning.

Den splid og tvedragt, der traditionelt affødes af denne situation, for jurister en dårskab og for teologer en forargelse, blev i dagene efter håndslaget og den vælgende generalforsamling tilspidset til det utålelige. En naturlig konklusion at drage var for mange den, at håndslag nu ikke længere kunne betragtes som bindende for stemmeafgivning; og medens den jordnære strid om den faktiske finansiering af de tvende kloktermiddages sybaritiske udskejelser bølgede frem og tilbage, udkrystalliserede hos en bekymret og foretagsom kreds den tanke, at der nu måtte fastlægges valgeregler, der én gang for alle umuliggjorde sligt. Hertil kom, at de af stipendieudvalget signaliserede, nært forestående nedskærelser og omposteringer på Regensens stærkt hældende driftsregnskab, herunder kommunitetets bortfald, gjorde det rimeligt, at gården også udadtil kunne stille til forhandling med repræsentative instanser, valgte på voksne menneskers vis og skikkede til selv at illudere som sådanne.

Organet for forsøget på at gøre disse tanker til virkelighed konstitueredes under navnet strukturudvalget. Ikke få var de aftener, hvor udvalgets stærke, vejrbidte mænd samlede i biblioteket for at drøfte, hvorledes det interne selvstyre og den externe repræsentation bedst kunne struktureres. Jo flere aftener der gik, og jo færre der blev, des mere samdrægtigt samledes de ikke tilstedeværende regensianeres sympati om denne indsats. Og det var ikke forgæves: i løbet af vinteren kunne der præsenteres intet mindre end et vedtægtsforslag, fostret hovedsagelig af Rolands ildhu og Skovgaards skarpsind, udruget og imødeset af den samlede gårds principielle, omend tavse velvilje.

Hovedpunkterne i de foreslåede vedtægter var udvidelsen af den hidtidige kreds af embedsmænd, valg måde for disse samt deres konstitution som gårdens administrative myndighed, som Regensråd. Klokkerens funktion undergik en opspaltning i tre: mens han selv fremdeles skulle være festarrangør og i øvrigt krone kranseka-gen som "formand" for Regensrådet, overtoges den kulturelle myndig-hed af en til formålet institueret kapellan, medens de repræsentati-ve pligter i den externe dimension pålagdes den mystiske X-mand. Brugs- og P-mand indoptoges i rådet, og yderligere skulle der i dette sidde to medlemmer uden portefuille, men dog med ret til råd og pligt til dåd. Hver tredje uge skulle rådet samles under fri adgang for offentligheden for at drøfte gårdens interne og externe anliggender.

Den foreslåede valg måde betød en suspension af foreningernes hidtidi-ge altdominerende stilling i regenspolitik. Til de enkelte poster skul-le nu opstilles og vælges kandidater alene ud fra hensyn til kvalifika-tioner, og stemmer skulle afgives hemmeligt og frigjort fra forenings-hensyn.

På ikke én, men flere generalforsamlinger i vinterens løb blev disse regler nu gennemdrøftet og endevendt. Grundlaget fik lov at stå, men på en række punkter, ikke mindst hvad detaljerne i valgproceduren an-gik, måtte man igennem lange, udmarvende forhandlinger for at nå frem til enighed om formuleringerne.

Den 20. februar 1969, hvor Kock gik af som den sidste klokke efter den gamle ordning, kunne man da for første gang vælge embedsmænd efter de nye vedtægter. Det problem, som havde kostet mest tid, nemlig spørgsmålet om, hvordan man skulle forhindre, at en horde af velkvalificerede kandidater kom til at spærre for hinanden, viste sig her at have været et skinproblem. Ligeledes måtte der ses bort fra reglen om, at kandidater skulle være tilmeldt hos klokkeren senest tre døgn før generalforsamling. Herved lykkedes det ved akklamation at få opstillet en og i et enkelt tilfælde to kandidater til hver post. Det var kun naturligt, at Skovgaard overtog klokkerembedet. En rangmæs-sig degradation, men en titulær forfremmelse var Kocks valg til kapellanembedet. Brugsmand blev Dalhoff, P-mand Joensen, X-mand Niels Rasmussen, og Refsgaard og Friborg valgtes uden portefuille.

Kort blev den tid, dette råd kom til at fungere under de nye vedtæg-ter. På en stormfuld generalforsamling i slutningen af marts forkas-tedes begge dele til fordel for den ny klokker Niels Rasmussen og en af "Skrap" fremlagt, revideret udgave af de forhen gældende "teg-ler". Regensrådets fædre og tilhængere krævede straks en ny general-forsamling, som berammedes til den 10. april, en nøgledato i nyere Regenshistorie. Her genindførtes, med visse modifikationer, råd og vedtægter. Historikernes sag bliver det til sin tid at udrede, hvad der efter denne dato egentlig var gældende ret på Regensen. Megen tid fik det rekonstituerede råd ikke til at grunde over dette, thi nu stod 1. majdagens ildprøve for døren . . .

Christian Kock

Mere om forfatningskampen!

Om udviklingen frem til den ekstraordinære generalforsamling den 28. marts henvises til Kocks artikel andetsteds i bladet.

Efter diverse frem- og tilbageskridt er Regensens "selvstyre" nu organiseret således, at 7 embedsmænd - konstitueret som Regensrådet - varetager regensianernes fællesanliggender. Disse embedsmænd er:

- Klokkeren: formand for rådet og arrangør af de traditionelle regensfester.
- Kapellan: varetager slåbrokarrangementerne og fremskaffer til teatrenes generalprøver, koncerter m.m.
- X(tern)-mand: repræsenterer regensianerne ved forhandlinger med udengårds myndigheder.
- P-mand: porcelæn, øl, stole m.m. (Arbejdet er rigt varieret.
- Brugsmand: rådets kasserer og incassator af det månedlige kommunitetsstipendium.
- Sportsmand: indendørsfodbold, kollegieturnering m.m.
- U/portefølje: hvad de øvrige embedsmænd ikke måtte kunne overkomme.

Valgmåden er i princippet fri opstilling på generalforsamling og flertalsvalg. For at anspore foreningerne til at fremskaffe kandidater, er det imidlertid blevet vedtaget, at hver forening opnår en kuvert ved den efterfølgende valgmiddag for hvert foreningsmedlem de får valgt ind i rådet. Kommer således alle embedsmænd fra en og samme forening, besætter denne forening alle pladser ved valgmiddagen.

Denne "gulerod" opfordrer til koalitionsforhandlinger mellem foreninger med opstillingsvillige medlemmer for at sikre udfaldet af valgene. Ved valg til regensrådet i september -69 blev da også alle poster på når een - X-manden - besat af en flertalskoalition.

Valgperioden er ét semester. Alle embedsmænd er lønnede, bevillingerne hertil fastsættes af den ordinære generalforsamling.

De gamle "storm"-regler er bibeholdt. 15 underskrivere kan til enhver tid få indkaldt en ekstraordinær generalforsamling med det formål at få en eller flere embedsmænd udskiftet ved nyvalg til embedet.

For at generalforsamlingen skal være beslutningsdygtig kræves imidlertid 30 tilstedeværende regensianere. Afstemning foregår almindeligvis ved polarisering af vælgerkorpset i salens forskellige afsnit og optælling ved dirigenten. Et vist mindretal, 1/3, kan kræve skriftlig afstemning, hvilket kan gøre en kolaition mindre effektiv.

Som man vil kunne se af det anførte, er der ikke noget særligt revolutionært ved ændringerne. Formålet med revisionen har primært været at sikre en effektiv varetagelse af de forskellige interne anliggender. Om revisionen har bidraget til denne effektivitet er det vistnok endnu for tidligt at udtale sig om.

Henning Skovgaard

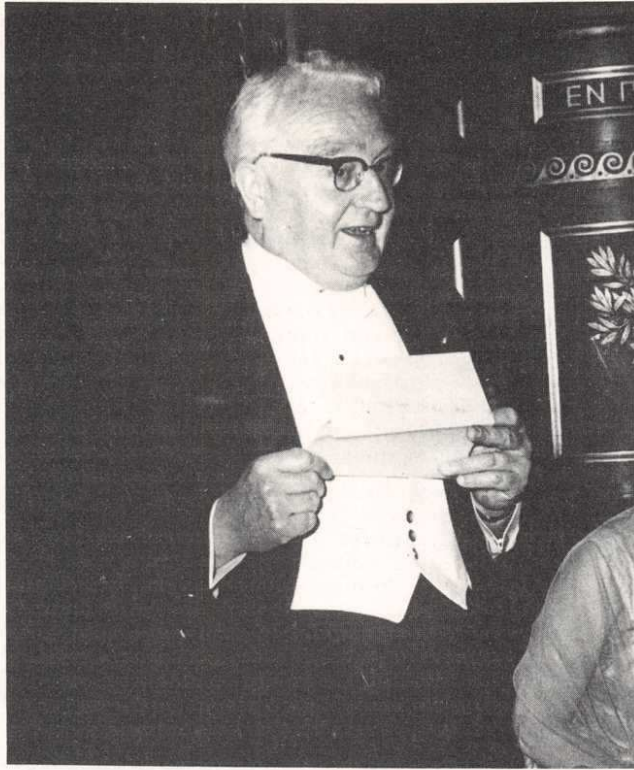
Ved oprydningen i kælderen under 5. gang i forbindelse med provsteskiftet, fandt man nogle kævler fra den gamle lind, der havde endt sine dage som optændingsbrænde i provstindens gruekedel. Synligt rørte ved mødet med dette gamle stykke regenskulptur, samledes man spontant omkring kævlerne i gården, og udklækkede da den idee, at bruge træet til en udsmykningsopgave. Ved en forespørgsel viste Statens Kunstfond sig interesseret i projektet, og den 19. august 1968 blev en officiel anmodning, signeret af provst Bjerrum, afsendt. Allerede den 11. september ankom kunstfondens "billedkunstneriske udsmykningsudvalg" for at bese lokaliteterne. De syntes at ideen var god, men var skuffede over de ringe muligheder, der er på Regensen for at anbringe en friskulptur. Fra vor side blev der foreslået at lave en vægudsmykning på lille sal, der kunne passe godt til det store mellemrum mellem vinduerne ud imod Købmagergade. Udvalget holdt dog fast på at det skulle være en friskulptur, og man blev nogenlunde enige om, at den eneste mulighed var at anbringe den i hjørnet på lille sal, ud imod Landemærket. I et brev fra Kunstfondet dateret 18. oktober 1968 gør man opmærksom på vanskelighederne ved placeringen, og foreslår, at kgl. bygningsinspektør Nils Koppel tages med på råd.

Billedhuggeren Gert Nielsen fik opgaven overdraget, og en model i stærkt reduceret størrelse blev lavet i begyndelsen af dette år. Kunstneren har tænkt sig en flerfarvet skulptur, sammensat af enkelte rektantede træstykker, der i en helhed giver en slags trækrone-virkning. Højden skulle være omkring 2 meter.

Ved kommunitetets jubilæum i Universitetets festsat blev modellen fremvist, og den er nu midlertidigt opstillet i læsestuen, hvor man er blevet fortrolig med den. Det blev imidlertid klart, at kunstneren og kunstfondet havde forudset skulpturen til at stå i regensgården, til trods for at regensianerne bestemt havde frarådet dette; stillet over for et valg uden alternativer måtte vi da desværre frasige os skulpturen. Kun to regensianere gik ind for dens opstilling i gården; for de øvrige var det klart, at et flerfarvet "fremmedlegeme" i regensgården, både placeringsmæssigt og farvemæssigt, ville volde for store problemer. De sarte farver i regensgården, stenbroen, de mørke mursten, og den frodige vildvin på murene lever deres eget liv, som ikke tåler nogen stærk lokalkolorit.

COLLEGIUM DOMUS REGIAE

En ny øl-ordning er indført på Regensen. Tidligere købte ølmanden de nødvendige varer hos kvarterets handlende til butikspris, og måtte derfor pålægge priserne en lille avance. Et friskt initiativ førte til forhandlinger med bryggerierne, og det har nu ført til at "Regensens Brugsforening" kan få øl tilsendt direkte fra Carlsberg og Tuborg. Et depot er indrettet i kælderen ved indgangen til 7. gang, og man har for en sikkerheds skyld forsynet vinduerne med solide jernstænger, da der normalt befinder sig for 4-5.000 kr. våde varer! Det er altså nu blevet meget billigere at gå ind på Regensen og give en omgang øl!





Fra kommunitetsjubilæet bringes her tre portrætter der huskes af festdeltagerne. Øverst tv.stipendieudvalgets nye formand prof.H.Tornehave midt i sin politiske tale. Prof.Tornehave vandt hurtigt regensianernes tillid, og et frugtbart samarbejde er nu kommet i stand mellem regensrådet og stipendieudvalget. Nederst tv.holder Niels W.Bruun sin morsomme latinske festtale; som afgående klokker var Bruun med til at stifte den nyeste regensforening "Det smagende Selskab" i 1967. Herover jubilæets eneste politiske indslag; Uglingen Hans Bagger gennemfører med charme sin personlige en-mands demonstration. (Alle fotografier i dette nummer af REGENSEN er taget af vor trofaste fotograf Gurli Nielsen.)

Klokkeratet efteråret 1967

Klokkeratet efteråret 1967 var et uvishedens interim.

Regensianerne var at ligne med partiklerne i en smaragdgrøn suspension: ladet med utryghed, men dog omgivet af håbets farve. Opløsningen kunne være dyb og afstanden til bunden stor, men man håbede der-nede at finde skønne krystaller.

I henved to måneder forblev partiklerne i deres beklethed. Da blev ladningen af utryghed ophævet med en matematisk besværgelse fra højeste sted. Og stor var glæden blandt de små partikler, da de på bunden fandt 2 prægtige store og 7 små krystaller, alle gjort ved god kemi og fysik og med konstante vinkler!

Men det var også en sorgens dag. For som præcipitat kunne de små partikler nu rigtig se af hvilket stof de andre var gjort. Rart er det jo ikke at opdage, at man er amorf og ganske strukturløs og kun har hårdhed 6 eller 7, når man vil skære i Gamle-partikler, som i virkeligheden er små diamanter med hårdhed 10, og som derfor skærer hårdere igen! !

Mindre allegorisk formulerede kendsgerninger om klokkeratet er, at der afholdtes det traditionelle høstbal, den traditionelle revy (den bedste i mands minde efter sigende) samt julebal. Endvidere arrangeredes et par slåbrokarrangementer, det ene med overlæge Hertz fra Frederiksberg Hospital som foredragsholder over emnet: Brug og misbrug af Cannabis-stoffer og LSD. Tilslutningen var stor, og overlægen måtte efter foredraget besvare spørgsmål i $1\frac{1}{2}$ time. Ved julebalen bød man det nye provstepar velkommen, en regenshistorisk begivenhed, der forhåbentlig efterlod et ligeså behageligt indtryk hos provsteparret som hos regensianerne.

Prospektivt lå Regensen ved klokkeratets afslutning i liberale hænder på såvel provste-, viceprovste- som stipendieudvalgsplanet. Afslutningen var stille, da klokkeren for anden gang i sin embedsperiode læste til eksamen.

Jens Berning

Forårsklokkeratet 1968

Regensianerne ønskede, at forårssemesteret skulle præges af aktiviteter. Mit kandidatur til klokkeratet blev åbenbart forholdsvis tidligt, men regensianernes beskeden- og blufærdighed forhindrede dem i øjeblikkelig at fylkes i tætte skarer om min person for at takke for tilbudet. Forhandlingernes tågeslør blev først pustet bort på selve generalforsamlingen, da det viste sig, at ingen modkandidat kunne/ville stilles. Hedin Hammer skal her takkes for den moralske støtte, hans skriftlige, i whisky nedfældede, stemme var for mig.

Exit provst Søren, init provst Jannik m.m. Provsten flyttede ind i løbet af semesteret, men måtte indtil maj måned lade sige nøje med to ugentlige modtagetider i nøgne-pærer belyste rum, hvortil man kom ad håndværkerbefængte trapper, hvilket jeg mindet om Sørens autoritetsfyldt iscenesatte receptioner bort. (Da jeg i sin tid anmeldte mit kommunitetstipendium satte Søren mig først til at læse hebræisk i den usalige tro, at jeg var teolog). Grundet ovennævnte urede blev da også embedsmandsmiddagen givet i familien Bjerrums hjem i Valby.

Mit første arrangement var Jørgen Schleimann som slåbrokgæst. Han gjorde en lang diskussionspalaver på Viet-Nam, hvorfra han just var tilbagevendt. Langt foredrag, god debat og olympisk nach-spiel på 2x1. 75 mand på salen. Siden kom så karnevallet, der, da den indledende generthed var forvundet, udviklede sig til en munter affære. Viceprovsten som grev Danilo eskorterede i provstens fravær provstinden, som gjorde sig charmerende i sortfodsindianernes kvindedragt, hvis tilhørende fjer i nakken vakte en del opmærksomhed i sidste S-tog til Valby.

Carl Th. Dreyer døde, efterladende bl. a. Jeanne d'Arc, som for fuld store sal vistes den 3. april.

V.P. ballet den 27. april faldt ved skæbnens raske spil på Krag-Hansens 65 års Geburtstag. En stor dag for V.P., som interregnum havde rystet Sørensen åg af nakken og fremtrådte, da den ciserede ølstob blev båret frem ved gaveoverrækkelsen, som en fri mand.

Frank Oswald kom i slutningen af april til slåbrokaften med et engageret foredrag om Tjekkosllovakiet, hvor han tillod sig at forudse efterårets begivenheder. Også han foretrak af sikkerhedshensyn at tilbringe det meste af natten på 2x1, hvortil bemærkes, at han kun nåede Schleimanns omtrentlige bæltested i gærkultursubsumption.

14. maj, Lindefrokost. Traditionen huld med rigelig øl og brændevin, hvilket dog ikke forhindrede folket i at opdage, at den sædvanlige af-rusningsproces med opstigning i Rundetårn var forhindret ved samme bygningsværks lukning grundet restaurering, samt ordenshåndhæverisk postering.

Imidlertid lykkedes det de muntre svende med V.P. i spidsen (med Lindens brutalt afbrækkede arm som sin egens forlængelse) at omdirigere trafikken i Kjødmagergade. Femten journalister og pressefotografer var mødt op i forventning om, at med de fyrretyve politibetjente, der ligeledes var til stede, måtte det voldelige studenteroprør da for overskrifternes skyld endelig bryde løs.

Lindeballet faldt det, i mangel af seriøse stormvarsler også i min lod at arrangere. Det regnvejr, der var så elskværdigt at høre op den 8. juni kl. 18.45 efterlod tribune og gård i ozonholdig klarhed, som end ikke den gode mad og de fyldige vine kunne fordrive. Orkesteret som ved tidligere lejligheder velopløst (i skrivende stund det sidste orkester, der har spillet på gården). Ras på kastagnetter, Skouenborg supplerende Berning på klarinet og Freddy Fræk på banjo og løvfesise gjorde et uforglemmeligt crescendo på klokkeratets festaktiviteter.

På anden front opnåedes i foråret 1968 en revision af ordensreglementer og indkøb af service, finansieret af et lån fra Kommunitetet. Endvidere førtes nogle forhandlinger med Stipendieudvalget, hvis ny formand, professor Tornehave, syntes indstillet på at give regensianerne afgørende indflydelse på den udvikling, der forestår, nødvendiggjort af Kommunitetets driftsregnskabsunderskud, noget som det nu ikke længe er forsvarligt at negligere. Forhandlingernes resultat vil først vise sig, når Stipendieudvalget tager endelig stilling til regensianernes forslag til, hvor meget de betror sig selv at administrere.

HOF afleverer det klokkerat, som forbilledligt samarbejde i foreningen, opløftede gården til højere potens.

med ført hånd

Ejvind Sandal

Efterårsklokkeratet 1968

Vi skriver september 1968.

Efter Hof-klokkeratets lille intermezzo i foråret ligger det nu som et udtalt krav hos alle rettænkende kræfter på gården, at GAMLE atter, ligesom sidste efterår, griber magtens tøjler og indtager sin naturlige plads på bukken af den hældende Regensvogn.

Rigtignok er der nogen få, der ikke har indset dette. Uden sans for, hvad vej vinden blæser forsøger man fra forskellig side at skabe forvirring og tvivl om den forestående normalisering af magtforholdene. Når dette overhovedet kan lykkes, skyldes det kun, at GAMLE ikke fører sig frem; med afklaret ro og værdig hvilen i sig selv afventer Regenssens primære forening blot, at en enig folkevilje lægger dens fremstormende unge chefideolog, litteraten Kock, klokken i hånden som en moden frugt. På generalforsamlingen, der former sig som gårdens samstemmige, ja næsten ekstatiske tak til GAMLE, kan Kock indvarsle det forestående klokkerat under meningsfyldens tegn. //

Og såvel kulturelt som festligt sætter han denne devise i relief; Regensen bliver snart til den offentlige debats pulserende centrum, som f. ex. ved den inciterende slåbrokdiskussion om kunstens revolutionære rolle med kritikerne Niels Barfoed, Poul Borum og Ebbe Reich, dog uden Poul Borum. Danmarks forhenværende finansminister, prof. Kjeld Philip og Stipendieudvalgets ansete formand prof. Tornehave gør Lille Sal til deres mødested for debatter på højeste niveau om Regenssens og rigets fremtidige styrelse. Forfatterne Jevtusjenko, USSR, og Villy Sørensen, Hvidovre, må derimod trods givne tilsagn sende afbud. De traditionelle fester, høstballet og juleballet, former sig under det meningsfyldte valgsprog "fornyelse i traditionen og tradition i fornyelsen" som sprudlende udladninger af kåd feststemning og boblende vid, og i taler og sange tilkendes gives fra alle hold den glæde, det er at måtte være med, hvor GAMLE fester. Midnatsunderholderne ved de to succesarrangementer, Simon Rosenbaum og Ove Sprogø, giver over for klokkeren udtryk for det samme og takker samtidig for den lejlighed, der gives dem til her at placere sig sikrere i det internationale publikums bevidsthed. Halvårets kulminationspunkt bliver dog revyen. Her fejrer meningsfylden nye triumfer, men der er dionysisk galskab i meningen og apollinsk mening i galskaben. Conventualeren Buchardt bestrider direktoratet; den kunstneriske side af sagen varetages imidlertid af et triumvirat bestående af veteranen Rosenberg, Schlüter og klokkeren. Selv de, der ikke føler sig tilfredsstillet til den inderste fiber af Schlüters berusende bariton, når de orgiastiske højder under slutnummerets billedreportage fra de Olympiske Samleje i Mexico. "Der er rejsning over denne revy", jubler pressen, og GAMLE er, om man så må sige, på alles læber.

Således går da året på hæld. Det står klart for alle, at med dette GAMLE-klokkerat er højden nået. Man føler sig som i senkejsertidens Rom; magt og anseelse udadtil, brød og skuespil indadtil i et hidtil uanet mål, det er situationen. Nu kan det kun gå tilbage. Alle forstår instinktivt, at efter dette kommer syndfloden. Bevidstheden herom udkrystalliserer sig i en søgen efter nye styreformer i form af et "Regensråd", thi arven efter dette GAMLE-klokkerat formår ingen enkelt mand at løfte. GAMLE selv forstår dette bedre end nogen anden og fører forsædet på talrige generalforsamlinger, indtil vedtægterne for den nye struktur endelig ligger på bordet. På den ordinære general-

forsamling i februar kan Kock da lægge tøjlerne over i et ungt, håbefuldt kollektivs hænder. Trods festlig hornmusik ved denne hans sidste klokkerale handling kan det dog ikke skjules for nogen, at meningsfyldens tid nu er forbi. Mange er de, som græder. For hvad er der i Regenslivet, der kan tilkendes mening og værdi efter dette?

Christian Kock

Klokkerberetning

De nye regler for valg af embedsmænd kom for første gang i anvendelse ved valget i februar 1969. En af de nye regler viste sig straks at være mindre formålstjenlig: Der havde ikke meldt sig nogen klokkerkandidat "senest 3x24 timer før generalforsamlingen".

Da end ikke Niels Rasmussen - den (ikke meget) senere klokke - havde tænkt sig at kandidere for posten på dette tidspunkt, besluttede undertegnede efter behørig og sædvanemæssig pression at stille op, og blev - ikke overraskende - valgt med akklamation.

Den 18. marts blev der foranstaltet en såkaldt "Punch-in", kombineret indflyttermodtagelse, bal og celebrering af 125-året for urpremieren på Hostrups komedie, "Genboerne". Det Kongelige Teater havde til formålet udlånt Axel Strøbye, Frits Helmuth og Finn Storgaard. Der fremførtes på Salae 1. akts 4. scene.

Den 28. marts afholdtes en ekstraordinær generalforsamling, der bl. a. fik til resultat, at Niels Rasmussen valgtes til klokke.

Henning Skovgaard

Skrap-klokkeratet 28. marts - 18. sept. 1969

Det netop afsluttede klokkerat fik sin ilddåb den 28. marts.

En klokkerstorm og et angreb på den nys indførte konstitution med regensråd blev forenet i afholdelse af en ekstraordinær generalforsamling, fra hvilket ca. halvdelen af de fremmødte regensianere udvandrede i protest, tilkendegivende deres mening om gyldigheden af dagsordenspunktet: Vedtægtsændringer. Der herskede en vis rådvildhed blandt de tilbageblevne, indtil Arkivaren meddelte sin uforgribelige mening om sagen, og generalforsamlingen forløb nu efter dagsordenen.

Der herskede en spændt stemning på gården de næste par uger, men efterhånden nærmede de stridende parter sig, og de nugældende regler for regensråd/klokkerinstitution må siges at være et rimeligt kompromis mellem de lidt kedelige regensrådsvedtægter og de traditionelle vedtægter for klokkerinstitutionen.

En af de formelle begrundelser for stormen på klokkeren var dennes uvilje mod at afholde et V.P.-bal kort tid før Kommunitetets 400-års jubilæum. - En i og for sig fornuftig betragtning, blot var den formuleret taktisk uklogt, henset til "Regenspsykologi".

Derfor blev min første opgave at afholde V.P.-bal. At klokkerstormen ikke kunne henføres til en reel interesse i at deltage i dette arrangement afslørede deltagerantallet. Imidlertid var det så utraditionelt med hensyn til servering: helstegt pattegris parteret af klokkeren, at det må betegnes som en succes.

Som det er nævnt, har Kommunitetet haft 400-års jubilæum, som blev fejret ved en storstilet fest: Middag på Universitetet og efterfølgende bal på Regensen. Der var til denne lejlighed forfattet et festskrift, af hvilket der endnu er et restoplæg tilbage. Eksemplarer kan formedelst 5 kr. købes af den til enhver tid siddende klokke.

Det må være på sin plads her at takke Regensianersamfundet for den støtte der blev ydet til afholdelse af festen, og som i væsentlig grad har bidraget til det succesrige forløb. Kedeligt er det imidlertid, at ikke flere af Samfundets medlemmer deltog.

12. maj afholdtes lindefrokost, der næsten naturnødvendigt blev en succes. Man sporede dog en vis tilbageholdenhed hos de moderne indstillede Regensianere, da Jomfru Lind skulle trykkes i hånd: Var det ikke for regensielt? men ingen holdt sig dog tilbage ved den efterfølgende storm på Rundetårn og vandkampen i gården.

Lindeballet blev afholdt 7. juni. - Når man gør status over festerne, bliver man klar over, at der skal ske en ændring i det traditionelle program med middag på Salæ osv. Det er bl. a. for bekosteligt, især når man tager i betragtning, hvilket indhug inflationen har gjort i kommunittsstipendiet, der over brugskassen bl. a. bruges til at finansiere Regensianernes deltagelse i fester. Desuden er tiden løbet fra festformen: den er ikke tilstrækkelig tvangfri.

Da der igen blev rørt på kommunittssagen fra højere sted, tog Regensianerne sidste efterår initiativ til en undersøgelse af Regensens regnskaber for at finde muligheder for besparelser på andre poster end udgiften til kommunittsstipendiet. Man fandt da, at rengøringsudgifterne burde kunne beskæres en del. Og det ser nu ud til, at en rationaliseret rengøringsordning snart kan træde i kraft. Imidlertid må man nok se i øjnene, at Kommunitetet ikke i ret mange år endnu kan kaste tilstrækkeligt af sig til at dække de hastigt stigende udgifter. I den forbindelse er det bittert at erfare, hvorledes formuen i tidens løb er blevet administreret, hvorledes der er ydet lån på forlån-terne yderst favorable vilkår. Ligeledes må man undre sig over, at den første udvej, der søgtes bragt i anvendelse, da regnskabet viste underskud, var inddragelse af kommunittsstipendiet og kur- og plejeordningen, medens der ikke blev gjort forsøg på at nedskære andre udgifter, der ved Regensianernes undersøgelse viste sig overflødige eller overdimensionerede.

Niels Rasmussen

Såvel nuværende, som tidligere regensianere
bør være medlemmer af

R E G E N S I A N E R S A M F U N D E T

Indmeldelse kan ske hos lrs.Niels Nørring.
Adr.: Kronprinsensgade 9,K. Tlf. 12 14 12.
Kontingentet er 30 kr. pr. år. For nuværen-
de regensianere, og indtil det første år ef-
ter udflytningen : kr.10,-;

R E G E N S E N udgives af Regensianersamfundet,
Red. Erik Drigsdahl, Regensen, St.Kannikestr.2,K.
Eloni-Tryk.